

מ"ת 38251/06/20 - מדינת ישראל נגד מיזאן ביתאווה

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 38251-06-20 מדינת ישראל נ' ביתאווה (עציר)
תיק חיצוני: 287046/2020

לפני מבקשת נגד משיב
כבוד השופטת אלוזא זערוורה-עבדאלחלים
מדינת ישראל
מיזאן ביתאווה (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בתיק העיקרי.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), אישום של חבלה במזיד- עבירה לפי סעיף 413 ה לחוק העונשין, תקיפת שוטר בעת מלוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין ושתי עבירות של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. לפי עובדות כתב האישום, ועל פי האישום הראשון, במועד הרלבנטי לכתב האישום, היה בבעלות הגב' א.ג'. רכב מסוג סוזוקי (להלן: "**הסוזוקי**"). בתאריך 10.6.20 במסוך לשעה 04:00 ברחוב רחל בקריית ביאליק (להלן: "**החניה**") התפרץ המשיב לרכב הסוזוקי בכוונה לבצע גניבה באופן שפתח את דלת הנהג בדרך שאינה ידועה למבקשת, נכנס לרכב ומשלא מצא דבר יצא מהרכב והותיר בו סימני חטוט.
4. לפי עובדות האישום השני, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, היה בבעלות הגב' י.א. רכב מסוג קיה (להלן: "**הקיה**"). בתאריך 10.6.20 במסוך לשעה 04:00 בחניה, התפרצו הנאשם והקטינים בשם ש.צ. ו- ד.א. בצוותא חדא לרכב מסוג הקיה בכוונה לבצע גניבה באופן שפתחו את דלת הנהג בדרך שאינה ידועה למבקשת, נכנס לרכב ומשלא מצא דבר יצא מהרכב והותיר בו סימני חטוט - מסמכי הרכב מפוזרים מחוץ לתא הכפוף ולצד הרכב ארנק כחול זרוק.
5. באישום השלישי, טענה המבקשת כי על רקע הנסיבות הנ"ל ביום 10.6.20 במסוך לשעה 04:00 בחניה, הבחינו הדיירים במקום במעשיהם של הנאשם והקטינים והדייר א.ש. הגיע לחניה וביקש מהם לחדול ממעשיהם ואף ציין כי ראה את המשיב והקטינים נכנסים לרכבים שבחניה. הנאשם, איים בהתנהגותו על הדייר בפגיעה שלא כדין בגופו בכל שהתקרב אליו, באופן מאיים כשידו השמאלית מאוגרפת ובידו הימנית אחז חפץ חד בדמות סכין יפנית המכוונת כלפי גופו של המתלונן כאשר המשיב אמר "שקרן, שקרן" וזאת במרה להפחידו או

להקניטו. לחנייה הגיע נ.ס. אשר הבחין בחפץ בו אחז המשיב, הפתיע את המשיב תפס אותו מאחור והחפץ החד נפלה לקרקע. נ.ס. נטל את החפץ החד והחל להתקדם עם המתלונן לעבר ביתם. בתגובה לכך החלו המשיב ושני הקטינים ללכת אחריהם או אז איים המשיב על סאלח והמתלונן בפגיעה שלא כדין בגופם, בחירותם וברכושם בכך שקילל אותם ואמר להם: "רוסים מסריחים, אתם לא תגורו פה, מחר אני בא לפה ושורף לך את האוטו" "מחר את מת" זאת בכוונה להפחידם או להקניטם.

6. בהמשך לנסיבות הנ"ל שבר הנאשם במזיד ושלא כדין שבר הנאשם מראה קדמית ימנית של רכב סיטרון שבחזקת מר ט.ב. באמצעות ידיו והשליכה לקרקע בחנייה (שווי הנזק הועמד על פי חוות עת מטען המבקשת, 1939 רנ).

7. בהמשך הגיעו למקום שוטרים ואז החל המשיב להתלהם ולהניף את ידו לשוטר בשם פרג': "מה ראיתם אתיופי התנפלתם עליי? אני אבוא אליך לכפר יא מחבל". או אז תקף המשיב את השוטר פרג' שלא כדין תוך שציין: "כן, אני מאיים עליך בפנים" ודחף את השוטר. לאחר מכן הגיע שוטר נוסף והשניים ביקשו לאזוק את המשיב וזה השתולל עד אשר נפל לרצפה. במהלך איזוק המשיב, וכאשר ביקש השוטר פרג' לאזוק את המשיב, הנ"ל בעט בשוטר באמצעות רגליו בגבו של השוטר או אז הכניסו השוטרים את המשיב לניידת משטרתית תוך שהוא מקלל ומפריע לשוטרים במילוי תפקידם.

8. הצדדים טענו בהרחבה בדיונים ביום 18.6.20 וביום 22.6.20. המבקשת חזרה על נימוקי בקשתה וטענה כי קיימות ראיות לכאורה כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו וכי קיימת עילת מעצר בשל המסוכנות הנשקפת מהמשיב. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טען כי עילת המעצר אינה ברף הגבוהה זאת מאחר ועניינינו בעבירות רכוש וכי המשיב פשפש ברכבים ולא לקח כלום. אציין כי בא כוח המשיב הציג לפני בית המשפט חלופת מעצר וביקש ביום 18.6.20 להורות על שחרורו למעצר בית בבית הוריו בפיקוח הוריו, אשר שימשו בעבר כמפקחים, ואחיו. לאור הערת בית המשפט לפיה המפקחים אינם מתאימים למלאכת הפיקוח לאור ניסיון העבר, הציג הנ"ל בדיון ביום 22.6.20 חלופת מעצר בבית אחותו של המשיב, בפיקוח שתי אחיותיו וחברתו (בת זוגו) של אחיו של המשיב.

9. כידוע, בשלב זה, עלי לבחון קיומן של ראיות לכאורה שיש בהן, לאחר עיבודן הסופי במהלך המשפט, להביא להרשעתו של המשיב. לשון אחר- בית המשפט יגיע למסקנה שאין בפניו ראיות לכאורה המספיקות למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, במידה ויסתבר, כי אין בחומר הגולמי המונח בפניו כדי להקים סיכוי סביר להרשעת הנאשם (ראו בש"פ 8087/95 **זאדה' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 826/08 - **קיא' קשאש נ' מדינת ישראל** (טרם פורסמה- 14.2.2008). כבר נפסק, כי ראיות לכאורה תיתכנה אף מקום שקיימות סתירות בין דברי העדים (ראו: בש"פ 9878/01 **מדינת ישראל נ' עמרם** (לא פורסמה- 31.12.2001) בש"פ 1793/04 **מדינת ישראל נ' סביחאת** (לא פורסמה- 24.3.2004)). במקרה שלפניי קיימות בתיק ראיות לכאורה אשר יש בהם ככל שיוכחו כדי להרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו. עיינתי בהודעות המתלוננים אשר קושרים את המשיב לאירועים המתוארים בכתב האישום. קיימת עדות ישירה שקושרת את המשיב שלפניי בעבירת האיומים, ואשר טען כי המשיב איים עליו בהתנהגות ובאמצעות מה שנחזה להיות סכין יפנית. קיימות הודעות שני מעורבים נוספים, קטינים,

בפרה אשר תיאר בפירוט את האירועים וקשרו את המשיב למעשים. עוד קיימים בתיק דוחות פעולה, דוחות מז"פ, גילוי טביעות אצבע של המשיב בתוך רכב הסוזוקי ומחוץ לו אל צד ראיות נוספות הקושרות את המשיב לאירועים המתוארים בכתב האישום.

10. עוד, אני קובעת כי קיימת עילת מעצר מכוח הוראות סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 שכן קיים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן את בטחון הציבור ורכושו אם ישוחרר. המשיב על פי חומר הראיות השפיע על שני קטינים אשר פעלו יחד עמו במהלך ביצוע העבירות. מסוכנות המשיב מתחזקת על רקע עברו הפלילי בעבירות רכוש, כאשר קיימות לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירה של איומים, הפרעה לשוטט במילוי תפקידו וגניבה.

11. אציין כי בחנתי את טיעוני המשיב בדבר חלופת המעצר המוצעת. בבואו של בית המשפט לעמוד על מסוכנות המשיב עומדת ברשותו האפשרות לעשות שימוש בכלי המועיל של תסקיר שירות המבחן" (ראו בש"פ 9592/09 **שימי בלולו נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם - ניתן ביום 7.12.09) כן ראו בש"פ 2588/09 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם - ניתן ביום 30.3.09)). במקרה שלפניי אמנם מדובר בעבירות רכוש אך אין בכך בכדי לקבוע ישירות כי אין עילת מעצר ו/או אין מסוכנות הנשקפת מהמשיב ויש לבחון כל מקרה לגופו. במקרה של המשיב שלפניי ולאור זהות המפקחים המוצעים, ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי למסקנה כי מן הראוי בנסיבות העניין ובטרם מתן החלטה סופית בבקשה, לקבל תסקיר שירות המבחן שיתייחס הן למסוכנותו של המשיב ולחלופות המעצר המוצעות.

12. המשיב יהיה במעצר עד למתן החלטה אחרת.

13. התיק נקבע לדיון ביום 13.7.20 בשעה 10:00.

14. המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן לצורך הכנת חוות דעת אשר תוגש לפני מועד הדיון הקבוע.

15. הצדדים הסכימו כי החלטת בית המשפט תיחתם בנפרד ועיקריה הוקראו למשיב במעמד הדיון היום 23.6.20 בשעה 09:00.

